

2 MEI 2010 – VIJFDE PAASZONDAG

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

'k Zal u duiken in mijn kleed

VADER LIGT OP STERVEN. Hij roept zijn kinderen ieder afzonderlijk bij zich. Voor ieder kind heeft hij een woord: „Moeder en ik hebben voor jullie gezorgd, naar goed vermogen, ook met fouten. Zorg nu voor elkaar.” De relatie tussen zijn twee jongste kinderen ligt delicaat, weet hij. Hij vraagt zijn jongste zoon en dochter samen. Hij neemt de hand van zijn zoon en legt die in de hand van zijn dochter. Zonder woorden. Afscheid.

In het evangelie van vandaag gaat het ook over afscheid. De paastijd zou toch moeten bruisen van vreugde? We weten niet hoe het er echt toe is gegaan. De andere evangelisten beschrijven de verwerking van het afscheid en een langzame geloofsgroei bij de leerlingen na Jezus' verrijzenis: van angst naar hoop. Johannes doet het anders. Hij laat Jezus aan het woord tijdens het Laatste Avondmaal om vooraf aan zijn leerlingen te zeggen wat ze zullen meemaken en waar ze steun kunnen vinden (hoofdstukken 13 tot 17).

„Ik zal uit de dood opstaan”, zegt Jezus. „Ik zal leven, maar anders. Jullie zullen een lang proces van afscheid moeten doormaken, want Ik ga terug naar Thuis, naar mijn Vader. Ik zal niet meer op dezelfde manier aanwezig zijn. Jullie zullen Me missen, mijn woorden onderweg, het brood dat we samen aten, 's nachts slapen in een oase. Wel zal Ik op een andere wijze bij jullie blijven, 'in' jullie, maar jullie zullen mijn afwezigheid sterk aanvoelen.”

We herkennen die gevoelens maar al te goed. Ik geloof echt dat mijn gestorven vrienden Leven bij God, maar als ik hun graf zie, onder een laagje sneeuw, denk ik: „Wat hebben ze het koud, wat heb ik het koud.” Afwezigheid. De evangelist Johannes wuift het verdriet om het afscheid niet weg. Hij sprokkelt uit de vele woorden van Jezus drie steunpunten voor de verwerking van het afscheid. Ze zijn verrassend toepasselijk. De eerste steun krijgen we vandaag: houd elkaar vast. De tweede volgende week.

„Houd elkaar vast.” Verdriet kun je niet verwerken in je eentje. Het ettert. „Als jullie elkaar nu alleen laten, worden jullie verbitterde, veretterde mensen. Alleen samen kunnen mensen groot verdriet aan.” Het is vreemd dat Jezus het (bijna) nergens heeft over soorten liefdesrelaties. Hij heeft het over een soort grondlaag van liefde 'onder' alle vormen van samenlevingsrelaties tussen mensen. Een soort liefde die vriendschap heet, de basis van alle liefdesrelaties?

Vandaag horen we vaak: „Je moet eerst jezelf graag zien, alvorens je anderen graag kunt zien.” Juist, er is een basisvertrouwen in onszelf nodig om naar anderen toe te kunnen gaan. Maar hier, bij Jezus, lijkt het andersom, of ten minste de andere helft van de waarheid: zie anderen graag en je zult jezelf graag zien. Je zelfbeeld zal groeien, omdat je iets betekent voor anderen. Je identiteit krijg je van anderen. In het steunen van anderen, vind je steun.

Een prachtig *Kleengedichtje* van Guido Gezelle: „Is de liefde vrij, ze breekt heur eigen zelve weer tienduizendmaal intweën” (14 februari 1871: *Men zei: „De liefde is sterk.”*). Dit is een liefde die geheel op de andere gericht is. Wat kan ik nu voor je doen, wie kan ik nu voor jou zijn? Zelf zwak of vol verdriet, maar jij verschijnt op mijn weg en we gaan samen even verder. Zoals naar Emmaüs. De leerlingen hadden meer dan genoeg verdriet om zich niet meer te bekommeren over een eenzame man onderweg. Maar het testament van Jezus leeft in hen en ze nemen hem mee en nodigen hem zelfs aan tafel. Gedeelde smart, halve smart? 'k Weet het niet. Soms is het 'gedeelde smart, dubbele smart', maar hét verschil is dat je niet alleen staat.

Willem Vermandere werd zeventig. Ik onthoud van hem dit liefdeslied: „Kom dan bie mie om je te warmen, 'k maak een kamer voor u gereed, 'k zal u wiegen in mijn armen, 'k zal u duiken in mijn kleed.” (voor Marie-Louise uit *Lat mie maar lopen*, 1981). Houd elkaar vast, mijn vrienden, zegt Jezus, onder een grote paraplu of met een wijde mantel om jullie heen geslagen. Die mantel, dat kleed, ben Ik, zegt Jezus. „Zoals een mantel om mij heen geslagen, zo is mijn God” (Huub Oosterhuis, *Zo vriendelijk en veilig als het licht, Zingt Jubilate* 530).

Dat is het eerste steunpunt dat Jezus zijn leerlingen meegeeft: „Als Ik niet meer lichamelijk aanwezig zal zijn, houd dan elkaar vast. Ik ben dan een Kleed om in te duiken.”

EERSTE LEZING

HANDELINGEN DER APOSTELN

14, 21-27

In die dagen keerden Paulus en Barnabas terug naar Lystra, Ikonium en Antiochië. Daar bevestigden zij de leerlingen in hun goede gesteldheid, spoorden hen aan in het geloof te volharden en zeiden dat zij door vele kwellingen het Rijk Gods moeten binnengaan. In elke gemeente stelden zij na gebed en vasten oudsten voor hen aan en vertrouwden hen toe aan de Heer in wie zij nu geloofden.

Zij reisden door Pisidië naar Pamfylië, predikten het woord in Perge en bereikten Attalia. Daar gingen ze sloop naar Antiochië vanwaar zij, aan Gods genade toevertrouwd, vertrokken waren naar het werk dat zij volbracht hadden. Na hun aankomst riepen zij de gemeente bijeen en vertelden alles wat God met hun medewerking tot stand had gebracht en hoe Hij voor de heidenen de poort van het geloof had geopend.

TWEDE LEZING

APOKALYPS 21, 1-5a

Ik, Johannes, zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen en de zee bestond niet meer. En ik zag de heilige Stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, schoon als een bruid die zich voor haar man heeft getooid. Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon: „Ziehier Gods woning onder de mensen! Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn en Hij, God-met-hen, zal hun God zijn. En Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal niet meer zijn; geen rouw, geen geweene, geen smart zal er zijn want al het oude is voorbij.” En Hij die op de troon is gezeten sprak: „Zie, Ik maak al het nieuw.”

EVANGELIE

JOHANNES 13, 31-33a.34-35

In die tijd zei Jezus tot de leerlingen: „Nu is de Mensenzoon verheerlijkt en God is verheerlijkt in Hem. Als God in Hem verheerlijkt is, zal God ook Hem in zichzelf verheerlijken. Ja, Hij zal Hem spoedig verheerlijken.”

„Kindertjes, nog maar kort zal Ik bij u zijn. Een nieuw gebod geef Ik u: gij moet elkaar liefhebben; zoals Ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben. Hieruit zullen allen kunnen opmaken dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net